सर्गः १७ जात्यस्तेनाभिजातेन शूरः शौर्य्यवता कुशः।
अमन्यतैकमात्मानमनेकं वशिना वशी ॥ ४ ॥ स
कुलोचितमिन्द्रस्य साहायकमुपेयिवान्। जघान
समरे दैत्यं दुर्जयं तेन चावधि॥५॥ तं स्वसा नागरा
जस्य कुमुदस्य कुमुद्वती। अन्वगात्कुमुदानन्दं
शशाङ्कमिव कौमुदी ॥ ६ ॥

जात्य इति। कुशः तेन अतिथिना आत्मानं अनेकं अम
न्यत किं० सः जात्यः जातौ भवः कुलीन इत्यर्थः पु० किं० शूरः
तेजस्वी पु० किं० वशी संयतेन्द्रियः किं० तेन अभिजातेन कुलीनेन
पु० किं० शौर्य्यवता तेजस्विना पु० किं० वशिना जितेन्द्रियेण॥४॥
स इति। स कुशः कुलोचितं कुलाभ्यस्तं इन्द्रस्य साहायकं
सहकारित्वं उपेयिवान् प्राप्तवान् सन् समरे युद्धे दुर्जयं नाम
दैत्यं जघान हतवान् तेन च दैत्येन स कुशः अवधि हतः॥५॥
तमिति।कुमुदस्य नागराजस्य स्वसा कुमुद्वती कुशपत्नी तं कुशं
अन्वगात् अनुगतवती कं केव कुमुदानन्दं कैरवप्रीतिजनकं
शशाङ्कं चन्द्रं कौमुदी ज्योत्स्नेव। कुमुदानन्दमिति कुश
स्यापि विशेषणं कुमुदां मर्त्यानामानन्दजनकमित्यर्थः॥ ६॥